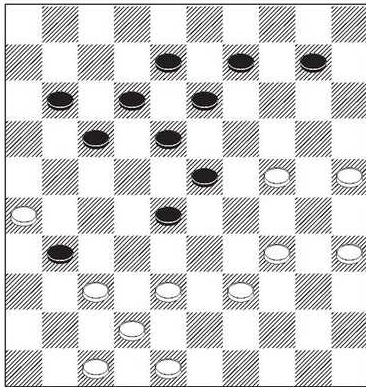

Dammen

TON SIJBRANDS

Vier weken geleden schreef ik dat de programmering van het WK-vrouwen, dat gelijktijdig met het WK-algemeen werd gehouden, nogal ongelukkig was: bijna alle speelsters die aan het 'echte' WK hadden kunnen deelnemen, kozen voor het vrouwentoernooi. Ik vraag mij echter af wat überhaupt nog de zin van aparte wedstrijden voor vrouwen is.

Ooit, in de eerste helft van de jaren zeventig, zullen er best valide redenen zijn geweest om NK- en WK-toernooien voor vrouwen te organiseren. Zo zou ik mij kunnen voorstellen dat het grote verschil in speelsterkte vrouwen ervan weerhield met de mannen mee te spelen. En ongetwijfeld werd er hier en daar nog (te) vreemd aangekeken tegen dammende vrouwen. Al zullen maar weinig mannen het zo bont hebben gemaakt als de Wit-Russische meester Vadim Boelat, die het in het Friesland Open 1992 na de openingszet van Karen van Lith (1.32-28) voor gezien hield. Zijn verklaring: 'Ik speel niet tegen vrouwen.'

Maar dat was toen. Anno 2018 zal geen dammer er meer van opkijken wanneer hij het tegen een vrouw moet opnemen. En de krachtsverschillen zijn in de loop der decennia spectaculair afgenomen. Dat blijkt niet alleen uit

de inmiddels ontelbare remisepartijen tussen mannen en vrouwen, maar ook en vooral uit de winstpartijen die vrouwelijke dammers op hun mannelijke collega's hebben geboekt.

Een computergestuurd onderzoek leert namelijk dat de sterkste vrouwen (ik heb mij beperkt tot de laatste zeven wereldkampioenen en de laatste vijf Nederlandse kampioenen) er gezamenlijk liefst honderd keer in slaagden een geduchte mannelijke opponent te kloppen. En dan heb ik het dus niet over knoeiers, maar over internationale meesters of grootmeesters, alsook over spelers die op z'n minst eenmaal aan de finale van het NK hebben deelgenomen.

Het zal niemand verbazen dat wereldkampioene Zoja Goloebjeva, die onder anderen Scholma (!), Van der Wal (!!) en Wiersma (!!!) versloeg, met 22 overwinningen het merendeel van het beulswerk voor haar rekening nam. Maar ook de twaalf winstpartijen van zowel Darya Tkatsjenko als Karen van Lith (de laatste won bijvoorbeeld van Piet Roozenburg!) springen in het oog. Kortom: ook vrouwen kunnen dammen, en ik zie eigenlijk geen goede reden meer waarom zij dat voornamelijk in stamverband zouden doen.

Aanleiding voor bovenstaande overpeinzing vormt een competitiepartij die (diezelfde) zaterdag 16 december 2017 gespeeld werd. Daarin bracht Wageningen-speelster Heike Verheul tienvoudig NK-finalist Anton van Berkel (Schiedam) een gedecideerde nederlaag toe.

Diagram

Zo stond het na 35.40-34. Er volgde:

35...11-16?!

De zwarte stelling was al uiterst precair. Maar na de tekstzet

forceert Verheul zelfs een waterdichte winst:

36.38-32! 17-22 37.34-29!! 23×43
38.32×23 18×20 39.25×5! 43-49
40.48-43!! (de fraaie pointe)
40...49×46 41.26×37 46×28
42.5×46 22-27 43.35-30! 13-18
44.30-24!

En zonder zich het 3×3-eindspel na 44...9-14 en 45...18-23 te laten bewijzen, gaf Van Berkel het op.